

החלטה שרירותית לקצץ סרטי איכות
ישראל' מפילה שוב אור על מיבצר דתי

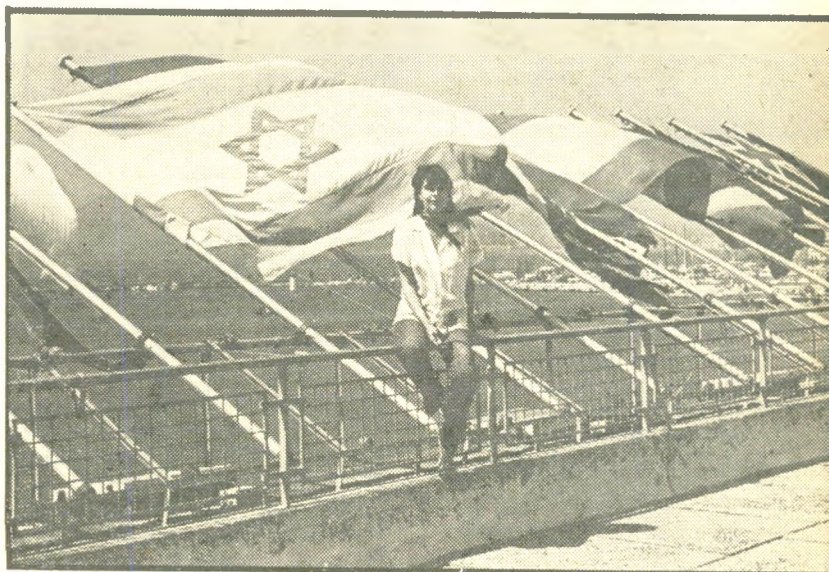
הצנזורה אינה אווהבת אופיים

עד כאן זה מותר: אסי דיין מתעלם עם מיכל

שתי הצעירות הצעירות החצרות (מלון המושבה האמריקאית בעיר המיזרחית, שר לצורך הסרט הוחלף צוותו הערבי בצוות ישראלי). שלושתם שתויים. אחת הצעירות, מיכל, מושכת את חברתה, בריגיט הצרפתייה, לחדרה. השתיים שוכבות על המיטה, זו לצד זו. מיכל קוראת לחברה, אסי דיין, לשכב ביניהן. אסי מתעלם עם מיכל. הקולות מעידים שהשניים מגיעים לידי אורגאזם. בעוד מיכל מחזיקה ביד בריגיט. מיכל מושכת את בריגיט אליה ורומזת לאסי, הצבר התמיים, להתעלס גם עימה. כששניהם שוכבים על גופה של מיכל, מגיעים גם הם, לפי הקולות, לאורגאזם. לבסוף צונח אסי ושם את ראשו בחיקה של מיכל. בכך מגיע סרטה של מיכל בת'אדם, רגעים, לשיאו. זהו שיא המתחייב מן העלילה העדינה. שתי נשים נפגשות ברכבת, בדרך מתלאביב לירושלים. הן מתאהבות זו בזו. אף שמיכל טוענת בתוקף שאין זו אהבה לסבית, הרי ברור כי שתי הן בעלות נטיות לסביות בלתי-מודעות. הן בורחות מאהבתן המזורה. מיכל בורחת לתלאביב, כפי שהנביא יונה ברח בשעתו ליפו. לבסוף, בעזרת האלכוהול והנסבות, הן מוצאות את עצמן בסצנה המינית המרשולשת, המאפשרת להן לקיים בעקיפין יחסים ביניהן, אף שכל אחת מהן מתעלסת רק עם הגבר שביניהן. האהבה נשמרת, למרות שהצרפתייה חוזרת לצרפת, ומיכל נישאת לגבר שלה. אחרי חמש שנים חוזרת הצרפתייה לביקור בארץ. האהבה עדיין לוחטת. מיכל מבלה עימה לילה במיטתה, אך הסרט אינו מראה אם היה זה בילוי בדיבורים או במעשים. בבוקר מחליטה מיכל להעדיף את נשואיה עם אסי על פני יחסיה עם הצרפתייה, ובריגיט חוזרת לצרפת. זוהי בקיצור, עלילת הסרט — סרט עדין, המדבר בשפת הרמזים הקולנועיים, העשוי בטוב-טעם. אין בו גירוי מיני, וגם הסצנה המשולשת רחוקה מאד מלהיות פורנוגרפית או וולגרית. ניתן לטעון כי גם אינה מינית במיוחד.

"אין זה סרט לסבי!" טענה מיכל בתי אדם בלהט (העולם הזה 2179), ואין ספק שהיא כנה. הרי איינכונותה של גיבורת הסרט, מיכל עצמה, להיכנע לאהבתה ה-לסבית היא היוצרת את המתח בסרט. לא לחינם כעסו עליה הפמיניסטיות הצרפתייות. בעת הוויכוח על הסרט בפסטיבל קאן. הן טענו כי אין למיכל אומץ-הלב "ללכת עד הסוף", להראות בגלוי מישגל לסבי מובהק, ושחסרה בסרט הכנות ה-גמורה. אולם איי-הודאות אינה טכסיס של מיכל בת'אדם. היא קיימת בה עצמה. דוקא משום-כך זהו מיסמך אישי מאד. בתי-אדם לא שיחקה רק בסרט. היא גם כתבה את התסריט וביימה אותו.

נציגת ישראל | מיכל בת'אדם, בפסטיבל קאן, שם ייצג סרטה רגעים את ישראל כסרט איכות ואף זכה לשבחים מצד מבקרי הפסטיבל. לא בכל שנה מונף דגל ישראל בקאן — ולא כל שכן בצורה מכובדת.

מותר בקאן, אסור כאן | מיכל היתה אחת מגיבורות הפסטיבל. בתמונה היא נראית בקבלת-פנים חגיגית ליד מפיק הסרט, משה מיזרחי, והשחקנית בריגיט קאשיון, חברתה בסרט.

זה כבר אסור: אסי עו